

ת"פ 52847/02/23 - מדינת ישראל ע"י נגד מוחמד גרבאן (עציר) ע"י

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 52847-02-23 מדינת ישראל נ' גרבאן(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט אלכס אחרר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד דניאל בן חמו
נגד		
הנאשם		מוחמד גרבאן (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד מסארווה

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו, לאחר שחזר בו מכפירתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן וזאת במסגרת הסדר טיעון אשר גובש בין הצדדים אשר לא כלל הסכמה עונשית.

כתב האישום המתוקן מגלם שני פרטי אישום, שני אירועים שאירעו ביום 14/2/23 ביישוב בית חנניה כאשר באישום הראשון הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של הסגת גבול פלילית - עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 וניסיון גניבה עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין - תשל"ז - 1977 + סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

בהתאם לפרט אישום זה, הנאשם הגיע לחצר ביתו של המתלונן, בסמוך לשעה 08:45, ניגש לדלת כניסת מטבח הבית ונטל מהמקום מצלמת אבטחה אשר הייתה מונחת על סף דלת הכניסה מבחוץ.

הנאשם נתפס בעזרת צד ג', עובד של המתלונן, כאשר זה רץ אחריו, אחז בו לבל ימלט ובמקביל התקשר למשטרה.

באישום השני אשר ארע אף הוא ביום 14/2/23, זמן קצר עובר למועד האישום הראשון האמור לעיל, הגיע הנאשם למפעל "איתן מעדני בשר" שאף הוא נמצא בבית חנניה, נכנס למלתחות העובדים שבר שני מנעולי ארון אחסון וגנב תיק אישי אשר שייך לאחד מעובדי המפעל ובו מזון בלבד. כתוצאה ממעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות של הסגת גבול פלילית - עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, גניבה עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 והיזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

מאחר ובין הצדדים לא גובשה הסכמה עונשית נשמעו טיעוני הצדדים לעונש בפני, וזאת לאחר הגשת כתב האישום המתוקן והרשעת הנאשם.

המאשימה ביקשה לראות את שני האירועים כמקשה אחת וזאת נוכח סמיכות הזמנים והקשר ההדוק ביניהם ובאשר למתחם הענישה עתרה לקביעת מתחם אחד שנע בין 9-20 חודשי מאסר לצד ענישה הצופה פני עתיד ופיצוי.

המאשימה הדגישה את חומרת מעשי הנאשם ואת הפגיעה בערכים המוגנים. כך גם את עברו הפלילי של הנאשם כעולה מת/1 וכן את העובדה שבגין מעשי הנאשם במסגרת הליך זה שבפני עונש המאסר המותנה שהוטל עליו בבית משפט השלום בחדרה במסגרת ת"פ 39677-04-19 גזר דין מיום 7/10/19, למשך 6 חודשים הינו חב הפעלה בעניינו והמאשימה עתרה להפעלתו במצטבר לכל עונש שיוטל על הנאשם בגין תיק זה.

המאשימה תמכה את טיעוניה בפסיקה שלעמדתה תומכת בעמדתה העונשית.

מנגד, ב"כ הנאשם ציין כי מרשו הודה בכתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה, לקח אחריות על מעשיו, חסך זמן שיפוטי יקר והפגיעה בערכים המוגנים היא ברף התחתון של החומרה, שכן במסגרת פרט האישום הראשון מרשו מואשם בהסגת גבול וניסיון גניבה בלבד, ואילו בפרט האישום השני עסקין במעשים שאומנם פגעו בקניינו של האחר אולם מדובר במעשים ברף נמוך של החומרה שמתבטאים בכניסה לשטח המפעל, שבירות שני מנעולי ארון אחסון וגניבת תיק שהכיל מזון בלבד.

ב"כ הנאשם ל א התעלם מעברו הפלילי של מרשו ומהעובדה שריצה עונש מאסר של 18 חודשים כך גם מהעובדה שכיום עונש המאסר המותנה שהוטל עליו בהליך שבגינו ריצה את עונש המאסר בפועל, הוא חב הפעלה, עם זאת ביקש שבעניינו של הנאשם יקבע מתחם ענישה הנע בין ענישה הצופה פני עתיד ועד 6 חודשי מאסר ועונש המאסר המותנה, שהינו כאמור חב הפעלה ירוצה בחופף לכל ענישה שתוטל על מרשו בגין תיק זה.

לדבריו, במידה והיה מדובר בנאשם ללא הרשעות קודמות שזו הרשעתו הראשונה, בית המשפט לא היה מטיל עליו עונש חמור בדמות מאסר מאחורי סורג ובריאח אלא עונש הצופה פני עתיד או לכל היותר עונש מאסר שיכול ירוצה בעבודות שירות ברף הבינוני של המתחם.

ב"כ הנאשם תמך את עמדתו העונשית בפסיקה.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם

לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, שכן מדובר בעבירות אשר פוגעות פגיעה ממשית בפרטיותו ובקניינו של הפרט.

בפסיקה נקבע לא אחת כי עבירות הפוגעות ברכושו של הציבור מערערות באופן משמעותי את תחושת הביטחון שלו ועל בתי המשפט לנקוט בענישה מתאימה לצורך מיגור התופעה.

בעניינו אכן מדובר בעבירות של פגיעה ברכוש, בקניין, ובביטחון של האדם, אולם, יש לאבחן בין עבירות של התפרצות לבית מגורים או לבית עסק, וגניבה לבין עבירות של הסגת גבול וניסיון לביצוע גניבה, או אף גניבה וגרימת היזק לרכוש במזיד ברף התחתון של החומרה כפי שאכן כך ארע בעניינו של נאשם זה שבפני.

אני סבור, שעל פי הפסיקה הנוהגת יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 6 - 12 חודשי מאסר לצד הטלת ענישה הצופה פני עתיד וקנס או התחייבות כאשר בתחתית המתחם ניתן גם לקבוע שעונש המאסר ירוצה בעבודות שירות, ככל שהדבר יהלום את נסיבות המקרה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, חסך זמן שיפוטי יקר, הביע צער וחרטה על מעשיו, ותוצאות האירוע ביחס לשני פרטי האישום נמצאות ברף התחתון של החומרה.

מנגד, אדגיש כי הנאשם לא פנה להליך טיפולי שיקומי כלשהו וזאת לאחר שחרורו מריצוי מאסרו הקודם, כך גם לא עשה זאת במסגרת ההליך הנוכחי.

הנאשם עצור מיום 14/2/23.

באשר לענישה שתוטל על הנאשם בתוך המתחם הנ"ל, אני סבור שיש למקום את עונשו ברף התחתון ולעניין עונש המאסר המותנה חב ההפעלה, אני מוצא לנכון בנסיבות חריגות של מקרה זה, וזאת במיוחד לאור נסיבות ביצוע העבירות מושא הליך זה שבפני, ותוצאותיהן, להורות כי עונש המאסר המותנה ירוצה חלקו במצטבר וחלקו בחופף.

משכך, ולאור כל האמור לעיל אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 6 חודשים.
2. אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה חב הפעלה של 6 חודשים למשך 3 שנים כפי שהוטל על הנאשם בבית משפט שלום חדרה ת"פ 39677-04-19 גזר דין מיום 7/10/19, באופן ש - 2 חודשים מעונש המאסר המותנה הנ"ל ירוצו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף 1 לעיל ו- 4 חודשים מעונש המאסר המותנה הנ"ל ירוצו בחופף לעונש המאסר האמור בסעיף 1 לעיל, כך שבסופו של דבר ירצה הנאשם מאסר בפועל לתקופה כוללת של 8 חודשים וזאת מיום 14/2/23.
3. מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה, לאחר שחרורו מריצוי תום מאסרו בגין תיק זה על אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה שלפני, או על כל עבירת רכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין תשל"ז - 1977 ויורשע במי מהן.
4. מאחר ובמסגרת כתב האישום המתוקן לא הוצגה בפני אסמכתא כלשהי לעניין היקף הנזק שנגרם כתוצאה ממעשה הנאשם, איני מוצא לנכון בנסיבות עניין זה להטיל עליו חיוב כספי כלשהו, שכל אני סבור שניתן בנסיבות העניין להסתפק בהטלת התחייבות כספית בלבד על סך של 2,000 ₪ למשך 3 שנים לפיה יתחייב הנאשם שלא לעבור בפרק זמן זה על אחת העבירות בהן הורשע בהליך זה שלפני, או על כל עבירת רכוש שעונשה שנתיים מאסר ומעלה וזאת על פי חוק העונשין תשל"ז - 1977.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצגים.

פרוטוקול זה מהווה פקודת מאסר.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט אייר תשפ"ג, 10 מאי 2023, בהעדר הצדדים.

